

När pianolektioner görs till politiskt prestigeobjekt

”Helsingborg ... en stad där politikerna vill se Kulturskolan växa”, skriver Kit Armini, enhetschef på kommunala Kulturskolan när hon på Facebook utlyser en tjänst som saxofonpedagog. Ingress: ”Kulturen är en viktig drivkraft för att göra Helsingborg till den mest attraktiva staden”. Kit Armini var tidigare Kulturskolechef i Lomma – samma kommun där Emma Ahlström Köster driver en liten privat musikskola.

Både Kit och Emma spelar fiol, båda förstår det allmännyttiga värdet av musicerandet både för den enskilde och samhället. Båda erbjuder samma utbildningstjänst.

Men medan Kit erbjuder en anställning som finansieras av skattebetalarna så betalas tjänsterna på Emmas lilla musikskola Takt & Ton helt av privatpersoner. Av 25% moms som Emmas elever betalar ovanpå hennes arvode flyter det mesta direkt till statskassan.

Nu har Emma motionerat i riksdagen för att moms för privata musikskolor ska sänkas från 25% till 6%. 21 privata musikskolor runt om i landet har ställt sig bakom motionen. De argumenterar för fördelen av att fler aktörer i olika driftformer når fler. Samma typ av skola passar inte alla. Musicerandets nytta för samhället kan mångdubblas om det nås ur fler källor.

De privata musikskolorna efterlyser också en rättvisare arbetsmarknad. De vill erbjuda rimliga avgifter, konkurrenskraftiga löner och innovation. Den som vill ska kunna stå på egna ben eller som LIMUS Musikskola på flera: en del av undervisning ges för elever som får offentliga subventioner och en del av undervisning finansieras helt av eleverna. Nu påtalas den höga momsen som enbart gäller för det privata alternativet.

Startat av ETC har detta mötts med en drive för att försöka undergräva Emmas trovärdighet. Engagerar hon sig för egen vinning? Nyligen hakade Sydsvenskan på. Man försöker skifta fokus.

Vems intresse är det att bevara det kommunala monopolet? Varför ska unga lockas med låga avgifter och lärare med skattefinansierade löner till den politiskt styrda kommunala kulturskolan?

Svaret är sannolikt att ”kulturskolan” är enkelt att skylta med. Från politiskt håll verkar man anse att en stor kommunal kulturskola höjer en kommuns attraktivitet. Musikintresse och dedikerade specialister med hög egeninsats blir därmed utnyttjade som ett politiskt instrument. Kommunala kulturskolor har med skattemedel byggt upp en kommunal priskartell som säkerställer deras position. Pianolektioner har blivit prestigeobjekt för kommuner.

Försöken att misskreditera en engagerad riksdagskvinna visar behovet av förändring. Låt piano-, fiol- med flera -lärare arbeta utifrån konstnärliga och pedagogiska värderingar i den driftform som de anser passar bäst. Ge alla som vill lära sig musicera tillgång till ett brett och tilltalande utbud. Frigör energier. Momssänkningen är vägen.

Christer Wallin, Senior Advisor och VD på Wallin Development AB
Gabriele Katthän, pianist, pedagog och VD på LIMUS Musikskola AB

Bifogas: Bild på Kit Arminis FB inlägg